

Sư Giác Nguyên giảng pháp
trong chuyến đi thăm thánh tích Ấn Độ
tháng Hai năm 2025

PHÁP THOẠI SỐ 9

Kālāma tri ân đạo hữu Nguyễn Thị Ngọc Ánh chép bài

[03/03/2025 - 05:14 - anhlibrary]

Tu cũng vậy, tu cũng phải biết rõ 24 duyên hệ để tôi biết cô chỉ là một món đồ chơi rẻ tiền thôi, hiểu không? vậy nó có cần cho tuệ quán không? còn bây giờ hỏi 24 là cái gì thì bắt buộc cô phải học. Không có sơ, 24 duyên hệ không thể nào có vụ sơ được, intensive thì trong khi sắp tới tháng 2 không chịu qua, một tuần nữa nè, một tuần nữa người ta mở 2 tháng. Tôi nhìn cái mặt quý vị mà “ta tiếc cho em” khỏi nói luôn, 2 tháng là 2 tháng tuyệt vời. Nếu mà tôi có mẹ, tôi có vợ, tôi có con, tôi cũng muốn họ đi về đó học 2 tháng. Thôi đẹp cô đi, nhưng mà 21 duyên hệ nó quan trọng như vậy, nó làm nên con người của cô nên cô phải biết nó là gì, nhờ vậy cô mới bỏ được cô.

Rồi bây giờ tôi đang nói vụ Nalanda. Trước hết Nalanda nó là bản quán, là sinh quán là birth place, là home land của Ngài Xá Lợi Phất, chỉ chừng đó có đủ để mình viếng chưa? mà Ngài Xá Lợi Phất với Ngài Mục Kiền Liên lại chung quê, vậy càng thêm lý do, xong chưa. Mỗi một Đức Phật có vô số đệ tử, trong đó có những vị tiêu biểu cho những cái đặc hạnh, nói có nghe hiểu không? Mỗi Đức Phật có nhiều đệ tử, mà mỗi vị tiêu biểu cho một cái đặc hạnh, thí dụ như là...Mình nói Tam học trước đi, thì Ngài Ca Diếp chứ không phải Ngài Ưu Ba Ly nha. Ngài Ưu Ba Ly là chuyên về luật, nhưng nói về giới học trong Tam học thì Ngài Ca Diếp. Ngài Ca Diếp trong Kinh nói là tatiya-sikkhā đệ tam tinh văn, Ngài tiêu biểu cho giới học. Ngài Mục Kiền Liên là tiêu biểu cho Định học và Ngài Xá Lợi Phất tiêu biểu cho Tuệ học. Và nó có một cái mình gọi là trùng hợp cũng được, mình gọi là sự sắp xếp của định mệnh cũng được.

Trong Đạo Phật mình, trong Kinh có câu: Tạng luật là tuổi thọ của Chánh Pháp, không phải tuổi thọ mà là sinh mệnh, Luật tạng là sinh mệnh của Chánh Pháp. Có điều lạ là Định và Tuệ niết bàn rồi thì còn sót lại cái Giới học để mà tổ chức Tam tạng và gồng gánh giáo hội, có hiểu cái đó không? có thấy trùng hợp lạ không? và Ngài Ca Diếp Ngài có được 7 cái tướng Đại Nhân. Thời Đức Phật chỉ có 3 vị có đủ 32 tướng tốt thôi: một là Đức Phật, người thứ hai là ai? Rahula. Người thứ ba là Ngài Nan Đà, rồi. Trong khi đó, sau này Ngài Ca Diếp Ngài có 7 tướng thôi. Mà trong Kinh nói trong 7 tướng này đủ để làm cái vị gọi là Đại đế rồi.

Thí dụ như tôi có thể kể trong đó có hai tướng: tôi chỉ kể lại hai tướng, đó là tướng “mã âm tàng”, là cái bộ phận kín của Ngài như của con ngựa vậy đó, khi nào không dùng nó được dấu trong cái túi da, nói có hiểu không? Người có cái tướng này là sanh ra toàn là quý tử, anh hùng trác việt, văn ra văn, võ ra võ, văn là cỡ như Bao Công, võ là như Nhạc Phi. Văn là như Gia Cát Lượng, võ là như Triệu Tử Long. Cái người có cái tướng “mã âm tàng”.

Cái tướng thứ hai, đó là cái tướng, Ngài có cái tướng đặc biệt đó là tướng lưỡi dài rộng. Khi mà Ngài le lưỡi ra Ngài có thể che, Ngài liếm trên cái trán của Ngài. Cái lưỡi này nói cái gì người ta cũng nghe. Cái lưỡi này nói thần lẫn trên tường nó cũng rớt nữa.

Ngài có 7 tướng, mình chỉ lấy sơ sơ hai tướng đó thôi. Ngài có cái tướng, Ngài đứng thẳng người Ngài lên, Ngài rờ cái này được.

Rồi, thì đây là quê hương của hai đệ nhất thượng thủ Xá Lợi Phất, Mục Kiền Liên. Thứ hai là vào thế kỷ thứ V, thì dĩ nhiên là nó hơi mơ hồ về sử, thì khoảng thế kỷ thứ V, thì ở đây là được xem là một cái Học Viện lớn mà lúc cực thịnh của nó là lên tới 15000 sinh viên và giáo sư lên tới 3000. Và điều đặc biệt nữa đó là ở bên đây có một cái thư viện chứa tất cả Kinh Điển của tất cả mấy chục bộ phái Phật giáo, mà mình biết là trong số đó thì có hai cái dòng chính, đó là Phật Giáo truyền thống và Phật giáo phát triển.

Phật giáo Truyền thống có rất nhiều nhánh và Phật giáo Phát Triển có rất nhiều nhánh và tôi cũng nói luôn một cái chuyện này mà Phật tử Việt Nam có lẽ không có dịp biết. Phật giáo chi nhánh, Phật giáo Phát triển ở Ấn Độ khác Phật giáo Việt nam rất là nhiều. Thí dụ như Phật giáo Việt Nam, Phật

giáo Hòa Hảo, tôi nói này bà cố tôi cũng không dám về bên nữa. Phật giáo Hòa Hảo thì mang tiếng là Phật giáo nhưng mà cái giáo lý của họ chỉ là mấy cuốn thơ của ông sãi, Đức thầy, Phật thầy Đoàn Minh Huyền, của Đức Huỳnh Phú Sổ, Huỳnh giáo chủ, mấy cuốn đó hoàn toàn là viết văn do người viết nghĩ ra, nghe kịp không? Trong khi đó, mang tiếng là Phật giáo nhưng mà local Buddhism, trong khi mấy Phật giáo nhánh của Ấn Độ là kinh điển trùng điệp, mà mấy cái vị mà họ phân nhánh ra là họ tách từ cái nhánh này là nhánh một họ tách ra toàn là thuộc lòng Tam Tạng không.

Cho nên mấy chục bộ phái đó họ có những sáng tác, có những biên soạn, có những cái khảo cứu rất là đặc biệt. Thí dụ như là họ có vô số những cái biên khảo về A Tì Đàm mà của cái nhóm là Hóa Diếp Bộ hay là Pháp Tạng bộ hay là Kinh Lượng bộ hay là Thượng Tọa bộ. Vì tất cả đều là tổ sư tinh thông Kinh điển hết, cho nên là anh em mà có hơi dị biệt nhau chút thì tất cả công trình của các vị đều có giá trị hết, tôi nói có hiểu không? tức là một rừng tiến sĩ không, thì ông này hơi khác ông kia một chút, ông này hơi khác ông kia một chút, nhưng mà cái khác đó vẫn là cái giá trị. Còn cái Việt Nam mình thí dụ như mình có những cái nhánh Phật giáo mà Phật giáo local Buddhism là mình le hoe có cuốn, hai cuốn, đừng ép tôi phải nói rõ, hiểu đại khái, tức là mình hoàn toàn mình nói theo cái đầu, cái não trạng của ông giáo chủ thôi, chứ mình không có dựa vào Kinh điển nguyên thủy, mà nó xui là cái người Việt nam mình hôm nay tôi vẫn nói đầu tôi không cần về tôi vẫn nói là mình có hai chuyện mà đặc biệt mình đừng có đụng tới: một là chính trị, hai là tôn giáo, mình rất là thơ ngây trong hai lãnh vực này, trời hại mình, cái vong hồn của Chiêm quốc, cái vong hồn của Chân Lạp nó phá mình dữ lắm, là Việt nam đụng tới chính trị và tôn giáo rất là thơ ngây, con người mình rất là gian, Việt Nam mình vô cùng gian xảo, Việt Nam mình học về văn hóa, nghệ thuật, khoa học rất giỏi, nhưng mà đụng tới tôn giáo, chính trị, Việt Nam mình rất là khờ. Cho nên, cho đến hôm nay Việt Nam mình bị dối lừa mà không biết, đó là một chuyện, rồi.

Thì ngay trên mảnh đất này có mấy chục cái học thuật mà được lưu truyền và được truyền bá, được giảng dạy xuyên suốt trong mấy trăm năm mà coi như là cái nội dung là giáo lý Đạo Phật của mấy chục bộ phái. Thì vào thế kỷ thứ VII, có một nhân vật kiệt xuất rất là nổi tiếng ở trong Phật giáo Ấn Độ đó là Ngài Śīlabhadra, Tàu kêu là Giới Hiền, Viện Trưởng ở đây, thì một ngày đó, Ngài bị trở bệnh, bệnh nặng lắm, Ngài tưởng chết rồi, thì trong giấc mơ thì Ngài có thấy một vị hộ pháp xuất hiện nói rằng: chắc chắn Ngài sẽ qua, Ngài không có chết về bệnh này. Ngài phải sống để Ngài gặp một cái vị, một cái nhân vật lớn, và khi Ngài gặp vị đó thì vị đó...thì ngày đó là ngày mà Ngài sẽ hết bệnh và Ngài hướng dẫn vị đó. Thì về sau có một buổi chiều kia có một nhà Sư người Trung Thổ, Đại Đường, khô ngô mà gầy gò, mệt mỏi đến tìm đến đây xin tòng học. Đó chính là Huyền Trang, vừa gặp Ngài Huyền Trang thì Ngài Giới Hiền Ngài lập tức Ngài nhớ lại giấc mơ cũ và Ngài biết rằng đây là cái người mà cái chân thân Đại sĩ. Ngài Huyền Trang học ở đây một thời gian, học giỏi lắm luôn, Ngài học giỏi lắm luôn và Ngài Huyền Trang có thể thông thạo được mấy chục ngôn ngữ, ngôn ngữ trên đường Ngài đi từ bên Tàu qua thì Ngài giỏi lắm luôn, về giáo lý, về ngôn ngữ, Ngài giỏi lắm, thì Ngài Giới Hiền Ngài có cái ý Ngài mời Huyền Trang ở lại làm Viện trưởng. Nhưng Ngài Huyền Trang từ chối, cho nên hôm nay người Ấn Độ họ trọng Ngài Huyền Trang lắm, có cái học viện, Huyền Trang, ở bên cái trường Nava Nalanda cái này là Nalanda I tan nát rồi, Nava Nalanda cái chỗ mà Ngài Hòa Thượng Minh Châu Ngài học, Ngài Huyền Trang, Ngài Minh Châu, Ngài Huyền Vi, các cái vị mà Ngài Thiên ân, Tôn túc Phật giáo Bắc truyền học ở đây Nava Nalanda. Nhìn phía trước có để cái tượng Huyền Trang, một vị sư mà gửi nguyên cái gửi bằng tre chứa Kinh, thì Ngài Huyền Trang học tại đây và sau đó Ngài từ giả Sư phụ, Ngài đi về Tàu, về Trung Quốc dịch Kinh. Chúng ta cũng biết rằng cái đóng góp của Ngài Huyền Trang đối với Phật giáo Tàu nói riêng và đối với người Trung quốc nói chung nó rất là lớn, nó lớn ở chỗ nào? Là bởi vì với cái lượng kinh điển mà Ngài đem về và Ngài phiên dịch trong suốt ròng rã là mười mấy năm, 16 năm thì Ngài đem về ba trăm mấy chục bộ nhưng mà Ngài dịch được 75 bộ thì cái lượng Kinh sách mà Ngài dịch đã thay đổi cái vốn từ vựng trong cái kho tàng tiếng Hán. Rất nhiều cái từ ngữ trong tiếng Hán hôm nay và suốt 1000 năm nay, người Tàu họ xài rất là nhiều chữ trong cái Hán tạng của Ngài Huyền Trang, mà họ không có biết rằng đã lấy ra từ cái bản dịch chữ Hán của Ngài Huyền Trang, mà Ngài chính là một nhân vật lớn xuất thân từ đây.

Một chuyện nữa là sau khoảng thế kỷ thứ IX thì hồi giáo họ tràn qua bên đây, ông tướng đó tên là Bahktiyar Khilji, tràn vô trong đây, ông mới...hồi giáo trong Kinh Koran có câu thế này: “Thanh

gươm giết ngoại đạo là chìa khóa vào thiên đường”. Thanh gươm mà giết ngoại đạo là chìa khóa vào thiên đường, thì ông vô, về mặt chính trị thì phải tàn phá cái thứ nào trên đường đi, về mặt chính trị, về mặt quân sự là phải như vậy. Còn về mặt tôn giáo thì ông bị ám ảnh bởi cái câu mà “Thanh gươm giết ngoại đạo là chìa khóa vào thiên đường”. Cho nên ông giết, ông phá, tàn sát, ông giết không biết bao nhiêu là giáo sư và sinh viên ở đây và ông đốt cái kho tàng thư viện ở đây mấy tháng trời cháy mới hết. Cái cung A Phòng ở Lạc Dương của Tần Thủy Hoàng là đốt cháy suốt 3 tháng phải không? còn ở đây Nalanda cũng đốt mấy tháng mới đốt hết sách ở đây, mà chính nhân loại đã tàn phá cái nền văn minh, cái đũa này đốt của đũa kia. Cho nên chúng ta hoàn toàn có thể nói rằng toàn thể cái nền văn minh nhân loại được dựng lên từ những đồng tro tàn, tức là đũa này dựng lên, đũa kia đốt, rồi nó dựng cái khác, cứ như vậy. Cho nên đến Nava Nalanda không phải đến thăm một cái tàng tích khảo cổ, một cái di chỉ văn hóa, di chỉ lịch sử, mà đến Nava Nalanda chúng ta ôn lại một bài học lịch sử cũ sì nhưng mà tính thời sự thì vẫn mới toanh. Đó là chúng ta mang ơn Thiện nhân những gì chúng ta có trong đầu của mình và trong huyết quản của mình, đó chính là sự kế thừa của tiền nhân và trách nhiệm của chúng ta là chúng ta phải để lại cái gì đó cho người hậu lai.